

— Naš rojak baron Jožef Žvegel je postal sekcijski načelnik v ministerstvu vnanjih oprav. — Po „Fremdenbl.“ sta Kranjski c. kr. deželni predsednik vitez Widman in pa deželni glavar vitez Kaltenegger imela v ponedeljek audienco pri cesarji.

— Čedalje več siromaštva je na Dunaji. Po časniku „Corr. für Nat. Oec. und Staat.“ je ondi 11.000 delalcev brez dela, 18.000 pa takih, ki ga le malo imajo. Od leta 1872. do 1873. je imelo 10.000 mizarskih pomočnikov dela, zdaj ga ima komaj 300.

— Prihodnja skupščina katoličanov je liberalcem strašansko trn v peti.

Novice iz Turškega in o Turških zadevah. „Ignatiev, Ignatiev“ — tako gre glas po vseh časnikih in golobice miru se spuščajo pred njim, al tem je zdaj malo verjeti. Kakor lansko leto Salisbury, potuje namreč zdaj Ruski diplomat Ignatiev po Evropi o Turških zadevah in je zdaj v Londonu, potem pa ima priti na Dunaj. Časnikarji so si miru že tako svesti, da kar naravnost že govoré o razoroževanju Rusije. Ta optimizem pa ni nikakor opravičen, kajti Rusija se pač ne bo ravnala po povelji in željah različnih časnikarjev. Nam se zdi, da se Rusija že zavoljo velikega naroda svojega ne more umakniti; vsakako bi bilo to nevarno zanj, gledé velikih priprav in silne zdaj že zbrane vojne pa celó sramotno. — Obravnave Turčije s Črno-

goro so v taki stadiji, da so nade za mir le slabe. Turško ministerstvo je neki sklenilo, odbiti vse tirjatve Črnogorcev in privoliti k večjemu nekake vravnave mej. Minister Savfet paša se je obrnil do Angleške in Avstrije s prošnjo, naj bi oni vplivali na Črnogoro, da odjenja, ker Turčija ne more nič odjenjati. Glasovi s Petrograda pa pravijo, da javno mnenje smatra sklep miru med Turčijo in Črnogoro za pogoj vsake poravnave med oblastmi, do tje pa je določba o miru v rokah Črnogorskega kneza. Črnogorci sami pa se hočejo ravnati po ukazu iz Rusije; če jim ona veli mir skleniti, ga bodo sklenili, drugače ne, ker morajo dobiti nekaj rodovitne zemlje, da bodo mogli živeti. — Vse oblasti si prizadevajo ohraniti mir, ali najbolj prizadeti namreč Turški narod, noče miru. V Carigradu je vse pokonci. Policija je imela ves teden opraviti, da je brzdala mohamedansko meščanstvo. Narod se silno huduje nad vlado zaradi sramotnega miru, ki ga je s Srbijo sklenila. Oglase so gotovo sestavili uleme (Turški duhovniki), ki si na vso moč prizadevajo ljudstvo vneti za verski boj. — V Bosni se je vnovič vnela ustaja. — Zadnje novice poročajo, da so se obravnave med Turčijo in Črnogorskimi poslanci razbile. Ker je med tem premirja čas potekel, radoveden čaka ves svet na to, kaj se bo zdaj zgodilo.

Meščani!

Dve leti naši zastopniki zopet sedé v mestnem odboru, katerega smo se 8 let ogibali. Nesrečni nasledki od tako zvane liberalne stranke tolikanj hvalisanega „gospodarskega napredka“ pripravili so nas do tega, da smo se jeli zopet dejansko vdeleževati mestnih volitev in oskrbovanja občinskih zadev.

Kdor je pazljivo prebiral poročila o sejah mestnega odbora, se je lahko prepričal, da so naši zagovorniki v mestnem svetu sijajno opravičili zaupanje, ki smo ga v nje stavili. Marljivo so se vdeleževali odborovih sej ter se krepko potegovali, kedar koli je šlo za prave srenjske koristi, za ugodno polajšanje ali za napravo meščanom potrebnih in koristnih reči. Če njihovi dobrohotni predlogi niso vselej obveljali, tega pri sedanjih razmerah niso bili oni krivi, ker jih je bilo samo osem proti dvaindvajsetim stranke nasprotne, ki pa imajo navado politično stališče strankarsko staviti nad blagostanje celega mesta.

Z zadostjenjem pa smemo reči, da si naši nasprotniki več ne upajo tolikanj se šopiriti in samopridnih reči zahtevati, ker naši možje odločno zavračajo vse take mestnemu blagostanju škodljive zahteve.

To se bo pa še laglje zgodilo, če se bode število naših zagovornikov pomnožilo; in ravno sedaj imamo najugodnejšo priliko, to število za nekaj vrlih in neprestrašenih mož zopet pomnožiti.

Zopet nam je namreč voliti 10 novih odbornikov v mestni svet, in sicer 4 v prvem, 4 v drugem in 2 v tretjem volilnem razredu.

Da si se pri sedanjih razmerah ne moremo nadejati, da bi pridobili vseh 10 zagovornikov, ker je zlasti v drugem volilnem razredu pri sedanjih okoliščinah zmaga za nas nemogoča, in se zaradi tega volitve v tem razredu še vdeležili ne bomo, moremo vendar brez posebnih težav zmagati v prvem in tretjem razredu, če se vsi naši someščani volitve vdeležijo in vsi enoglasno volimo tiste možé, ki smo jih po vsestranskem prevdarku in premisleku svojega zaupanja vredne spoznali in za kandidate si odbrali.

Komur je tedaj vsestranski blagor našega ljubega mesta pri srcu, naj stori svojo dolžnost; noben strah naj ga od volitve ne odvrne, zlasti pa ne ozir na tiste, ki za nas tudi nimajo nobenega ozira. V zgled si vzemimo nasprotnike naše in z enako neprestrašenostjo in složnostjo, kakoršno pri njih vidimo, se vdeležimo volitve vsi in svoje glasove oddajmo od večine narodnih volilcev izbranim kandidatom, ne zmenivši se za to, ali so nam osebno priljubljeni ali ne!

Tretji volilni razred voli v soboto, 24. marca, in kandidata, ki ju Vam priporočamo, sta:

Gospod dr. Karl Ahačič,
hišni posestnik in odvetnik.

Gospod Josip Regali,
hišni posestnik in mizarski mojster.

Prvi razred voli v torek 27. marcija; priporočani so Vam ti-le kandidati:

Gospod Henrik Ničman,
hišni posestnik.

Gospod Mihael Pakič,
hišni posestnik.

Gospod Franc Peterca,
hišni posestnik.

Gospod Josip Strzelba,
hišni posestnik.

Meščani, naše geslo naj je „viribus unitis“ — z združenimi močmi! In zmaga bo naša! —

Od narodnega meščanskega volilnega odbora.